

Publicerad 2016-10-30 00:03 av Plumflower

Som en osäkrad pistol mot tinningen.

Jag trodde

Så dum jag var.

Att jag skulle bli fri dig.

Att när jag stängt dig ute

Efter kontaktförsök tre och fyra

Så skulle du glida iväg.

Att tiden skulle vittra dig sönder och samman.

Men varje gång jag ser en man tända
en cigarett i mörkret så hugger det till i hjärtat.

Varför tog jag det där fotot av dig?

Det sannaste foto jag tagit av till denna dag.

Tusentals senare.

Allt annat är på låtsas.

Fotografiskt minne, låter fantastiskt.

En super power.

Tills man träffar någon som du.

Du. Du. Du.

Din blåögda kalla metalltingest.

Klick.

När jag tog det där fotot så cementerade jag dig.

Jag som lämnar vind för våg.

Går vidare.

Överlever till varje pris.

Men du.

Du skulle få förgöra mig.

Sen dig har jag bara sökt självförverkligande.

Allting är en jakt på service, multipla orgasmer

perfekta kostymer och stamtavlor.

Allt för att glömma att det fula som gjorde dig vacker.

Allt för att glömma att jag kunde älska någon så kall som dig.

Sex år av tassa vi runt varandra.

Två relationer för mig och åtskilliga kvinnor för dig.

Och sen kom jag hem den där kvällen.

Från att ha bott på andra sidan jordklotet.

Och jag gled in i din famn på den där barens kalla träsäten.

Som om jag alltid varit där.

Som att jag alltid skrattat med dina bästa vänner.

Som att vi inte hade träffats för hemliga fikor i sex års tid.

Pratat. Du rökte.

Jag drack te.

Nej nu var du under mitt skinn.

Men kalla fingrar mellan mina ben.

Och lämnade kärlekslösa blåmärken på min höft.

Jag älskade dig. Så som bara jag kan.

Villkorlös. Över eld, mord, kyla, tystnad, vaccum, smärta.

Som en osäkrad pistol mot tinningen.

Den där förgörande kärleken som gör att man känner att man lever.

Det enda som får mig att känna.

Åtta år senare.

Pengar, framgång, män som lägger sig vid mina fötter.

Jag kallas enhörning. Men jag vill inte ha de dregglande massorna.

Jag vill inte ha de där unga miljonärerna med deras snörpta munnar och otacksamma tankar.

De är inte här. De är ledsna pojkar i vuxna mäns kostymer och jag vill inte.

Jag vill inte mer.

Jag vill ha dig.

En samlad kung på en osynlig tron.

Som får mig att kippa efter andan som att jag vill leva.

Jag dricker aldrig mer än två glas champagne.

För vid det tredje blir jag tvungen att återuppleva dig igen.

Om och om igen.

Jag vill inte vara nykter längre.

Jag vill drunkna.

Jag vill tillbaka till vakumet vi hade.

Där resten av världen inte spelade någon roll.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Plumflower med Poeter.se id #17799 innehar upphovsrätten